EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.8.24.
COM(2020) 416 final

2020/0199 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodás által létrehozott, vámügyekkel foglalkozó albizottságban az említett megállapodáshoz csatolt, a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló I. jegyzőkönyv módosításával kapcsolatban képviselendő álláspontról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az EU és Grúzia közötti társulási megállapodás vámügyekkel foglalkozó albizottságában az EU és Grúzia közötti társulási megállapodás I. jegyzőkönyvének módosításáról szóló határozat tervezett elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat.

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodás

Az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodás[1] (a továbbiakban: a megállapodás) célja Grúzia fokozatos gazdasági integrációja az uniós belső piacba. A megállapodás 2016. július 1-jén lépett hatályba.

2.2. A vámügyekkel foglalkozó albizottság

A megállapodás 74. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően létrehozott, vámügyekkel foglalkozó albizottság határozatot hozhat a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló I. jegyzőkönyv rendelkezéseinek módosításáról (az I. jegyzőkönyv 3. cikke). A vámügyekkel foglalkozó albizottság a határozatait és az ajánlásait a Felek közötti egyetértés alapján dolgozza ki.

2.3. A vámügyekkel foglalkozó albizottság tervezett jogi aktusa

Következő ülésén vagy levélváltás útján a vámügyekkel foglalkozó albizottság határozatot tervez elfogadni a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló I. jegyzőkönyv rendelkezéseinek módosításáról (a továbbiakban: a tervezett jogi aktus).

A tervezett jogi aktus célja a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló I. jegyzőkönyv rendelkezéseinek módosítása.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) olyan áruk származásával kapcsolatban állapít meg rendelkezéseket, amelyek a szerződő felek közötti vonatkozó megállapodások hatálya alá tartozó kereskedelem tárgyát képezik. Az Unió 2011. június 15-én írta alá az egyezményt. Az egyezmény 3. cikkének (1) bekezdésével létrehozott vegyes bizottság 1/2016. számú határozatában úgy döntött, hogy Grúziát fel kell kérni az egyezményhez való csatlakozásra.

Az EU és Grúzia 2012. március 26-án, illetve 2017. május 17-én helyezte letétbe elfogadási okmányát az egyezmény letéteményesénél. Következésképpen az egyezmény 10. cikkének (2) bekezdése értelmében az egyezmény az EU és Grúzia tekintetében 2012. május 1-jén, illetve 2017. július 1-jén lépett hatályba.

[1] HL L 261., 2014.8.30., 4. o.

Az egyezmény 6. cikke értelmében a szerződő felek az egyezmény hatékony alkalmazását biztosító megfelelő intézkedéseket hoznak. Ezért az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodás által létrehozott, vámügyekkel foglalkozó albizottságnak határozatot kell elfogadnia, amellyel beilleszti az egyezmény szabályait a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló I. jegyzőkönyvbe. Erre oly módon kerül sor, hogy a módosított jegyzőkönyv az egyezményre történő hivatkozással egészül ki, amely alkalmazandóvá teszi azt.

Ezzel egyidejűleg az egyezmény folyamatban levő módosítása új, korszerűbb és rugalmasabb származási szabályok bevezetését eredményezte. Az egyezmény hivatalos módosításához a szerződő felek egyhangú szavazata szükséges. Mivel a szerződő felek némelyikének továbbra is kifogásai vannak a módosítással kapcsolatban, fennáll annak a kockázata, hogy az késedelmesen kerül elfogadásra. Figyelembe véve ezenkívül a szerződő felek számát, valamint az ahhoz szükséges saját, belső eljárásaikat, hogy szavazhassanak a hivatalos kiigazításról és előkészíthessék a módosított szabályok hatálybalépését, nem határozható meg egyértelmű időkeret a módosított egyezmény alkalmazására.

Mindezek fényében Grúzia kérelmezte, hogy amíg a módosítási eljárás eredményére várni kell, a lehető leghamarabb megkezdhesse a módosított szabályok alkalmazását az egyezmény jelenlegi szabályai helyett. Az említett kérelem ismertetése alább olvasható.

Ezek az alternatív származási szabályok az EU és Grúzia által ideiglenesen, nem kötelező jelleggel, kétoldalúan alkalmazandók addig, amíg az egyezmény módosítását el nem fogadják, és az hatályba nem lép. A szabályok az egyezmény szabályai helyett alkalmazhatók, az utóbbiakat ugyanis a szerződő felek között létrejött vonatkozó megállapodásokban és egyéb kapcsolódó kétoldalú megállapodásokban meghatározott elvek sérelme nélkül határozták meg. Ennek megfelelően az említett szabályok nem lesznek kötelezőek, hanem önkéntes alapon alkalmazhatják őket azok a gazdasági szereplők, amelyek az egyezmény helyett e szabályok alapján kívánnak kedvezményeket biztosítani. Nem céljuk, hogy módosítsák az egyezményt, amely a szerződő felek között továbbra is alkalmazandó marad, és nem változtatják meg a szerződő feleknek az egyezmény alapján fennálló jogait és kötelezettségeit.

A vámügyekkel foglalkozó albizottságban az Európai Unió által képviselendő álláspontot a Tanácsnak kell meghatároznia.

A jelenleg hatályos egyezményhez kapcsolódó javasolt módosítások technikai jellegűek, és nem érintik a származási szabályokkal kapcsolatos jelenleg hatályos jegyzőkönyv tartalmát. Ezért nincs szükség hatásvizsgálatra.

3.1. Az alternatív származási szabályok részletei

Az alternatív származási szabályok bevezetésével kapcsolatos javasolt módosítások olyan további rugalmassági és korszerűsítési elemekről rendelkeznek, amelyekről az Unió más kétoldalú megállapodások (az EU és Kanada közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás, az EU és Vietnám közötti szabadkereskedelmi megállapodás, az EU–Japán gazdasági partnerségi megállapodás, az EU és a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség közötti gazdasági partnerségi megállapodás), illetve preferenciarendszerek (általános vámkedvezmény-rendszer) keretében már megállapodott. Ezek közül a legfontosabbak a következők:

a) Teljes egészében egyetlen országban létrejött vagy előállított árukra – hajókra – vonatkozó feltételek:

Az alternatív szabályok között szereplő, hajókra vonatkozó feltételek egyszerűbbek és nagyobb rugalmasságot biztosítanak. Bizonyos, a jelenlegi szövegben (5. cikk) szereplő feltételek (a személyzetre vonatkozó különös követelmények) törlésre kerültek, mások pedig (tulajdonjog) módosultak a kevésbé szigorú szabályok alkalmazásának lehetővé tétele érdekében.

b) Kielégítő megmunkálás vagy feldolgozás – átlagolás

A javasolt alternatív szabályok (4. cikk) rugalmasságot biztosítanak az exportőröknek, ugyanis lehetővé teszik számukra, hogy a vámhatóságoktól engedélyt kérjenek arra, hogy a költségek és a devizaárfolyamok ingadozásainak figyelembevétele érdekében átlagként számítsák ki a gyártelepi árat és a nem származó anyagok értékét. Ez várhatóan nagyobb kiszámíthatóságot biztosít az exportőröknek.

c) Tűréshatár

A jelenlegi tűréshatár (6. cikk) a termék gyártelepi árának 10 %-a.

A javasolt szöveg (5. cikk) a mezőgazdasági termékek esetében a termék nettó tömegének 15 %-ában, az ipari termékek esetében pedig a termék gyártelepi árának 15 %-ában határozza meg a tűréshatárt.

A tömegben meghatározott tűréshatárral objektívabb kritérium kerül bevezetésre, és a 15 %-os küszöbérték várhatóan kellően megengedő lesz. Azt is biztosítja továbbá, hogy az áruk nemzetközi áringadozásai ne legyenek hatással a mezőgazdasági termékek származására.

d) Kumuláció

A javasolt szöveg (7. cikk) valamennyi termék esetében fenntartja a diagonális kumulációt azzal a feltétellel, hogy a kumulációban részt vevő partnerek azonos alternatív származási szabályokat fogadnak el. Ezenkívül a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportban felsorolt textil- és ruházati termékek kivételével az összes termék esetében általános teljes kumulációról rendelkezik.

A Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékek esetében emellett kétoldalú teljes kumulációt ír elő. Végül pedig az Uniónak és Grúziának lehetősége lesz arra, hogy megállapodjon az általános teljes kumulációnak a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékekre való kiterjesztéséről.

e) Könyvelés szerinti elkülönítés

A jelenlegi szabályok (az egyezmény 20. cikke) értelmében a vámhatóságok akkor engedélyezhetik a könyvelés szerinti elkülönítést, ha az „elkülönített [raktározás] jelentős költségekkel vagy tényleges nehézségekkel járna”. A módosított szabály (12. cikk) alapján a vámhatóságok akkor engedélyezhetik a könyvelés szerinti elkülönítést, „ha felcserélhető származó és nem származó anyagok kerülnek felhasználásra”.

Az exportőröknek a könyvelés szerinti elkülönítés engedélyezésének kérelmezésekor a továbbiakban nem kell igazolniuk, hogy az elkülönített raktározás jelentős költségekkel vagy tényleges nehézségekkel jár, hanem elegendő megjelölniük, hogy felcserélhető anyagok kerülnek felhasználásra.

A cukor esetében, amely alapanyag és végtermék is lehet, a továbbiakban nem kell fizikailag elkülönítve raktározni a származó és nem származó készleteket.

f) A területiség elve

A jelenlegi szabályok (12. cikk) bizonyos feltételek mellett lehetővé teszik egyes megmunkálási vagy feldolgozási műveleteknek az adott területen kívül történő elvégzését, kivéve a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékek, például a textíliák esetében. A javasolt szabályok (12. cikk) a textíliákat sem zárják ki e lehetőség alól.

g) A változtatás tilalma

A változtatás tilalmáról rendelkező javasolt szabály (14. cikk) engedékenyebb a származó termékek szerződő felek közötti szállítása tekintetében. E szabály révén várhatóan elkerülhetők lesznek azok a helyzetek, amelyekben a közvetlen szállításra vonatkozó rendelkezés formai követelményeinek nem teljesülése miatt olyan termékek kerülnek behozatalkor kizárásra a preferenciális vám alkalmazásának lehetősége alól, amelyek esetében nincs kétség afelől, hogy származó termékeknek minősülnek.

h) A vámvisszatérítés vagy vámmentesség tilalma

A jelenlegi szabályok (15. cikk) alapján a vámvisszatérítés tilalmának általános elve vonatkozik a bármilyen termékek gyártása során felhasznált anyagokra. A javasolt szabályok (16. cikk) értelmében a tilalom minden termék esetében megszűnik, kivéve a Harmonizált Rendszer szerinti 50–63. árucsoportba tartozó termékek gyártásához felhasznált anyagokat. A szöveg ugyanakkor biztosít néhány kivételt az e termékekkel kapcsolatos vámvisszatérítés tilalma alól is.

i) Származási igazolás

A szöveg az EUR.1 és az EUR.MED szállítási bizonyítvány alkalmazásának kettős rendszere helyett egyetlen származási igazolás (EUR.1 vagy származási nyilatkozat) alkalmazását vezeti be, ami lényegesen leegyszerűsíti a rendszert. Ez várhatóan javulást fog eredményezni a szabályok gazdasági szereplők általi betartása terén, mivel elkerülhetők lesznek a szabályok összetettsége miatti hibák, továbbá megkönnyíti a vámhatóságok számára az irányítást. Emellett várhatóan nem lesz hatással a származási igazolások ellenőrzésével kapcsolatos kapacitásra, az ugyanis változatlan marad.

A módosított szabályok (17. cikk) ezenkívül lehetővé teszik, hogy a felek megállapodjanak a regisztrált exportőrök rendszerének (REX) alkalmazásáról. Ezek a közös adatbázisban regisztrált exportőrök az elfogadott exportőri eljárás lefolytatása nélkül maguk állítanak ki származásmegjelölő nyilatkozatokat. A származásmegjelölő nyilatkozat jogilag egyenértékű a származási nyilatkozattal vagy az EUR.1 szállítási bizonyítvánnyal.

Emellett a módosított szabályok lehetőséget biztosítanak arra, hogy a felek megállapodjanak az elektronikusan kiállított és/vagy benyújtott származási igazolások használatáról.

Annak érdekében, hogy az alternatív szabályok szerinti származó termékek megkülönböztethetők legyenek az egyezmény szerinti származó termékektől, az alternatív szabályokon alapuló származási bizonyítványoknak vagy számlanyilatkozatoknak az alkalmazott szabályokra hivatkozó nyilatkozatot kell tartalmazniuk.

j) A származási igazolás érvényessége

A javaslat szerint a származási igazolások érvényességi idejét 4 hónapról 10 hónapra kell meghosszabbítani. Ez várhatóan szintén engedékenyebb szabályokat fog eredményezni a származó termékek felek közötti szállítása tekintetében.

3.2. A listában szereplő szabályok

3.2.1. Mezőgazdasági termékek

a) Érték és tömeg

A nem származó anyagokra vonatkozó határérték eddig kizárólag az anyagok értékében került kifejezésre. Az új küszöbértékek az anyagok tömegét veszik alapul az ár- és devizaárfolyam-ingadozás hatásainak elkerülése érdekében (például az ex 19., 20. árucsoport, valamint a 2105. és 2106. vámtarifaszám esetében), a cukor tekintetében pedig törlésre került egy meghatározott határérték (például a 8. árucsoport vagy a Harmonizált Rendszer szerinti 2202. vámtarifaszám esetében).

Az alternatív szabályok értelmében emelkedett a tömegre vonatkozó küszöbérték (20 %-ról 40 %-ra), egyes árucsoportok esetében pedig bevezetésre került az érték és a tömeg közötti választás lehetősége. A Harmonizált Rendszernek a módosítás által érintett árucsoportjai és vámtarifaszámai közül megemlítendők különösen a következők: ex 1302., 1704. (alternatív szabály alapján tömeg vagy érték), 18. (1806.: alternatív szabály alapján tömeg vagy érték), 1901.

b) Kiigazítás a beszerzési minták alapján

Más mezőgazdasági termékekre (azaz a növényi olajokra, a diófélékre, a dohányra) rugalmasabb, a gazdasági realitásokhoz igazodó szabályok vonatkoznak, különösen a Harmonizált Rendszer szerinti 14., 15., 20. (beleértve a 2008. vámtarifaszámot), 23. és 24. árucsoport esetében. Az alternatív szabályok egyensúlyt teremtenek a regionális és a globális beszerzés között, például a 9. és a 12. árucsoport esetében. Emellett egyszerűsödtek a 4., 5., 6., 8., 11. és ex 13. árucsoportra vonatkozó szabályok (szűkült a kivételek köre).

3.2.2. Ipari termékek (a textíliák kivételével)

A javasolt kompromisszumos szöveg jelentős változásokat tartalmaz a jelenlegi szabályokhoz képest:

– az árucsoportra vonatkozó jelenlegi szabály több termék esetében is kettős kumulatív feltételt foglal magában. Ez egyetlen feltételre módosul (a Harmonizált Rendszer szerinti 74., 75., 76., 78. és 79. árucsoport);

– törlésre került számos, az árucsoportra vonatkozó szabálytól eltérő különös szabály (a Harmonizált Rendszer szerinti 28., 35., 37., 38. és 83. árucsoport). Ez a horizontálisabb megközelítés egyszerűsíti a gazdasági szereplők és a vámhatóságok helyzetét;

– az árucsoportra vonatkozó jelenlegi szabály kiegészült egy alternatív szabállyal, ami további választási lehetőséget biztosít az exportőr számára a származási kritérium teljesítése tekintetében (27., 40., 42., 44., 70., 83., 84. és 85. árucsoport).

Mindezek a módosítások naprakésszé teszik és korszerűsítik a listában szereplő szabályokat, amelyek így összességében megkönnyítik a termékek származó státusának megszerzésére vonatkozó feltétel teljesítését. Ezen túlmenően a fent említett lehetőség – amely alapján egy meghatározott időszak átlagaként számítható ki a gyártelepi ár és a nem származó anyagok értéke – további egyszerűsítést eredményez az exportőrök számára.

3.2.3. Textíliák

A textíliákkal és a ruházati cikkekkel kapcsolatban új lehetőségek kerültek bevezetésre a passzív feldolgozás és a tűréshatárok tekintetében. E termékek vonatkozásában új, származást megalapozó eljárások is bevezetésre kerültek, különösen a könnyebben elérhetővé váló szövetek esetében. Végül pedig ezekre a termékekre is vonatkozni fog a teljes kétoldalú

kumuláció. Az ilyen kumuláció lehetővé teszi, hogy a textilanyagokon végzett feldolgozási műveleteket (azaz a szövést, a fonást stb.) figyelembe vegyék a kumulációs övezetben végbemenő gyártási folyamatban.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Általános elvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik *„a megállapodásokkal létrehozott szervekben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”*.

A *„joghatással bíró jogi aktus”* fogalmába beletartoznak a nemzetközi jognak a kérdéses szervet szabályozó szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom magában foglalja azokat az eszközöket is, amelyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak kötelező erővel, de *„meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által […] elfogadott szabályozás tartalmát”*[2].

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A vámügyekkel foglalkozó albizottságot megállapodás, nevezetesen az egyrészről az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodás hozta létre.

A vámügyekkel foglalkozó albizottság által elfogadandó jogi aktus joghatással bíró jogi aktus.

A tervezett jogi aktus nem egészíti ki és nem módosítja a megállapodás intézményi keretét.

Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Általános elvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus elsődleges célkitűzése és tartalma a közös kereskedelempolitikával kapcsolatos.

Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése, összefüggésben 218. cikkének (9) bekezdésével.

[2] A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

5. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az alternatív származási szabályok bevezetésével kapcsolatos javasolt módosítások a származási szabályok korszerűsítésének elvén alapulnak, miszerint azokat összhangba kell hozni a közelmúltbeli szabadkereskedelmi megállapodásokban meghatározott új tendenciákkal. A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény módosított szabályai főként olyan vámeljárás-egyszerűsítési és korszerűsítéssel kapcsolatos elemeket tartalmaznak, mint:

Kielégítő megmunkálás vagy feldolgozás – átlagolás: a gyártelepi ár és a nem származó anyagok értékének átlaga alapján történő, a piac ingadozásait figyelembe vevő számítás nagyobb kiszámíthatóságot biztosít az exportőrök számára;

Származási igazolás: egyszerűsítésre kerül sor ezen a téren, mivel csak egyféle származási bizonyítvány lesz használatban, az EUR.1;

A származási igazolás érvényessége: a származó termékek szállításának megkönnyítése a 4 hónapos érvényességi idő 10 hónapra való meghosszabbításával.

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény ezen módosításai nem befolyásolják mérhető módon az uniós költségvetést, mivel hatókörük elsősorban a kereskedelmi eljárások könnyítésére és a vámhatóságok korszerű gyakorlatainak egységessé tételére vonatkozik. Opcionálisan könnyítést jelentenek a hatóságok hatáskörében maradó területeken anélkül, hogy lényegi változást idéznének elő a szabályokban (könyvelés szerinti elkülönítés, származási igazolások, átlagolás). Az egyszerűsítés egyes aspektusai (például a hajókra vonatkozó kritériumok számának csökkentése) nagyobb kiszámíthatóságot biztosítanak azáltal, hogy megszüntetik azokat a feltételeket, amelyek teljesülését a vámhatóságok jelenleg nehezen tudják ellenőrizni, míg más aspektusok (a változtatás tilalma) a logisztikát érintik a szabályok lényegi megváltoztatása nélkül.

A vámvisszatérítésre vonatkozó rendelkezések módosulnak, de fennmarad a vámvisszatérítés tilalma a textil- és ruházati termékek ágazatában, amely az egyezmény hatálya alá tartozó területen továbbra is az egyik fő kereskedelmi ágazat. A módosított szabályok rögzítik a status quót, mivel a bizonyos szerződő feleket érintő jelenlegi tilalom érvényben marad. A teljes kumulációnak az egyezmény hatálya alá tartozó területen való javasolt általánossá tétele az e területen belüli kereskedelmi gyakorlatoknak és azok egymást kiegészítő jellegének erősítését célozza, de valószínűleg nem befolyásolja érdemben a beszedett uniós vámokat, mivel a kumuláció hatálya alá tartozó termékeknek meg kell felelniük a rájuk alkalmazandó, az egyezmény területén hozzáadott értékre vonatkozó követelményeknek ahhoz, hogy részesülhessenek a preferenciák előnyeiből, amint az jelenleg is történik.

A mezőgazdasági és a feldolgozott mezőgazdasági termékeket érintően a listán szereplő szabályok módosításai elsősorban a módszertan kiigazításában állnak, ami nem érinti a szabályok tartalmát. A jelenleg értékben kifejezett határértékek a jövőben tömegben kerülnek kifejezésre. E kritérium objektívebb és könnyebben ellenőrizhető a vámhatóságok számára. Az ipari termékekre vonatkozó termékspecifikus szabályok egyszerűsítése valószínűleg csak korlátozott mértékben befolyásolja a vámbevételeket, mivel számos esetben inkább a beszerzés terén okoz változásokat, mintsem az egyezményben részes országokból való – a korábban behozatali vámok hatálya alá tartozó behozatalt felváltó – preferenciális behozatalt növeli. E változások importvámbevételre gyakorolt hatása ezért nem számszerűsíthető.Ami a kereskedelmet és annak a preferenciák alkalmazására gyakorolt hatását illeti, az új szabályok keretében biztosított mérséklések az egyezmény hatálya alá tartozó teljes terület gazdasági integrációjára helyezik a hangsúlyt, például a textiliparban, ahol a preferenciák

alkalmazásának szintje már most is magas. A textiltermékekre és a kumulációra vonatkozó továbbfejlesztett szabályok főként a már meglévő regionális integrációt és az egyezmény hatálya alá tartozó területen belüli anyagok rendelkezésre állásának javítását célozzák, nem pedig annak lehetővé tételét, hogy több nem származó anyagot hozzanak be a szóban forgó területen kívülről.

6. A TERVEZETT JOGI AKTUS KIHIRDETÉSE

Mivel a vámügyekkel foglalkozó albizottság jogi aktusa módosítani fogja a társulási megállapodást, elfogadását követően helyénvaló kihirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

2020/0199 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodás által létrehozott, vámügyekkel foglalkozó albizottságban az említett megállapodáshoz csatolt, a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló I. jegyzőkönyv módosításával kapcsolatban képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodást (a továbbiakban: a megállapodás) az Unió a 2014/495/Euratom tanácsi határozat[1] révén megkötötte, és a megállapodás 2016. július 1-jén hatályba lépett.

(2) A megállapodás I. jegyzőkönyve a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szól. Az említett jegyzőkönyv 3. cikke értelmében a megállapodás 74. cikkének (1) bekezdése által létrehozott vámügyekkel foglalkozó albizottság (a továbbiakban: a vámügyekkel foglalkozó albizottság) határozhat a jegyzőkönyv rendelkezéseinek módosításáról.

(3) A vámügyekkel foglalkozó albizottság a következő ülésén határozatot tervez elfogadni az I. jegyzőkönyv módosításáról.

(4) Helyénvaló meghatározni az Unió által a vámügyekkel foglalkozó albizottságban képviselendő álláspontot, mivel a vámügyekkel foglalkozó albizottság határozata kötelező érvényű lesz az Unióra nézve.

(5) A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezményt (a továbbiakban: az egyezmény) az Unió a 2013/93/EU tanácsi határozat[2] révén megkötötte, és az egyezmény 2012. május 1-jén hatályba lépett az Unió vonatkozásában. Az egyezmény a szerződő felek közötti releváns megállapodások hatálya alá tartozó kereskedelem tárgyát képező termékek származása tekintetében

[1] A Tanács határozata (2014. június 16.) az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia között létrejött társulási megállapodásnak az Európai Atomenergia-közösség nevében az Európai Bizottság által történő megkötésének jóváhagyásáról (HL L 261., 2014.8.30., 744. o.)

[2] A Tanács 2013/93/EU határozata (2011. április 14.) a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezménynek az Európai Unió nevében történő aláírásáról (HL L 54., 2013.2.26., 4. o.).

állapít meg rendelkezéseket, amelyek az említett megállapodásokban meghatározott elvek sérelme nélkül alkalmazandók.

(6) Az egyezmény 6. cikke értelmében a szerződő felek az egyezmény hatékony alkalmazását biztosító megfelelő intézkedéseket hoznak. Ezért a vámügyekkel foglalkozó albizottságnak a megállapodás I. jegyzőkönyvét az egyezményre történő hivatkozással kiegészítő határozatot kell elfogadnia.

(7) Az egyezmény módosításáról folytatott megbeszélések eredményeként az egyezmény új, korszerűbb és rugalmasabb származási szabályokkal egészült ki. Az Unió és Grúzia azon szándékát jelezte, hogy – amíg a módosítási eljárás végeredményére várni kell – a jelenlegi szabályok mellett alternatív szabályokként a lehető leghamarabb megkezdje az új szabályok kétoldalú alkalmazását.

(8) Az EFTA-államok, a Feröer szigetek, az Európai Unió, Törökország, a stabilizációs és társulási folyamat résztvevői, a Moldovai Köztársaság, Grúzia és Ukrajna által alkotott kumulációs övezetben – az egyezmény rendelkezéseitől eltérve – az e partnerek közötti diagonális kumuláció esetében fenn kell tartani az EUR.1 szállítási bizonyítvány vagy származási nyilatkozat használatának lehetőségét az EUR-MED szállítási bizonyítvány vagy az EUR-MED származási nyilatkozat helyett.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A vámügyekkel foglalkozó albizottságban az Unió által képviselendő álláspont a vámügyekkel foglalkozó albizottság jogi aktusának az e határozathoz csatolt tervezetén alapul.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök